

MICHAËL-LAURENS GELOOFSGEMEENSCHAP
NIEUWSBRIEF
November 2020

Inleiding door redactie,

Beste allemaal. Bij deze de nieuwsbrief voor november. Wij wensen u veel leesplezier. Mocht u onverhoopt een vraag of een wens hebben voor de nieuwsbrief kunt u ons bereiken onder stephan.kapma@hotmail.com.

Met een hartelijke groet,

Maria van Gestel en Stephan Kapma

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

VIERINGENROOSTER

- **Zondag 29 november**, 1^e zondag van de Advent, **10:30** Woord- en Communieviering: Wies Sarot
  - **Dinsdag 1 december**, **10:00** Eucharistieviering met priester Henk van Doorn
  - **Zondag 6 december**, 2^e zondag van de Advent, **9:00** Eucharistieviering, celebrant: pastor Roderick Vonhögen, m.m.v. Ecclesiakoor
  - **Dinsdag 8 december**, **10:00** Gebedsviering met diaken Jan Nieuwenhuis
  - **Zondag 13 december** 3^e zondag van de Advent, **10:30** Gebedsviering voorgangers: J. Bosboom en W. Eurlings, m.m.v. Voyelles
  - **Dinsdag 15 december**, **10:00** Gebedsviering met Irene Elsevier.
-
- Iedere zondag wordt er ook een Eucharistieviering van onze parochie uitgezonden via <https://www.kerkomroep.nl/#/kerken/12319>. Deze beginnen meestal om 11:00 uur. Tevens zijn hier door de week vaak vieringen te bekijken.
  - Iedere zondagochtend zendt KRO-NCRV op NPO 2 een Eucharistieviering uit, vanuit een wisselende locatie in Nederland. Aanvang: 10:00 uur. Voorafgaand is er om 9:45 uur het Geloofsgesprek.

NIEUWS UIT ONZE PAROCHIE

Advent

Op 29 november vieren we alweer de Eerste Zondag van de Advent. Advent: een tijd van Hoop en Verwachting, van wachten op wat, of beter: Wie komen gaat.

In dit vreemde jaar, waarin alles anders is gelopen dan verwacht, is het goed samen te vieren en uit te kijken naar Zijn komst, naar de komst van Jezus. Meer dan andere jaren kijken we hier naar uit. En ja, ook Advent en Kerst zullen anders dan anders worden: geen volle kerken, geen samenzang, geen uitgebreide familiebijeenkomsten, maar alles wat kleiner, op bescheidener schaal. Maar door dit alles heen blijft één ding overeind: de komst van Jezus, God Die mens is geworden, God Die in onze tijd is gekomen. Persoonlijk vind ik de Adventstijd altijd mooier dan de Kersttijd: ingetogener, vol hoop en verwachting, en jaarlijks dat prachtige *Rorate caeli* zingen.

Naar verwachting zullen de inschrijvingen voor de vieringen rond Kerst vrij snel gaan. Wanneer u dus één van de vieringen wilt bijwonen kunt u zich het best dit zo snel mogelijk inschrijven. De inschrijving voor de Kerstnachtmissie, op donderdagavond 24 december om 22:00 uur, staat open vanaf zondag 20 december.

Mocht u niet in de gelegenheid zijn één van de vieringen in de H. Michaëlkerk bij te wonen, dan kunt u ook óf via TV de viering op NPO2 op zondagmorgen om 10:00 uur kijken, op Kerstavond om 23:30 uur en Kerstochtend om 11:00 uur, óf een viering uit eigen parochie via Kerkomroep.nl. De vieringen uit ons Eucharistisch Centrum, de H. Nicolaaskerk in Baarn, zijn nu ook via deze omroep te zien. Zie <https://www.kerkomroep.nl/#/kerken/12319> .

En ten slotte, voor wie geen internet heeft: RadioMaria zendt dagelijks Eucharistievieringen uit. Op weekdays meestal 's morgens om 9:00 uur en 's avonds om 19:00 uur (vanuit wisselende locaties). Op zondag 's morgens om 10:00 uur. Te beluisteren via DAB+ radio (en via Internet en de RadioMaria App). Ook rond de Kerstdagen is RadioMaria present; uitzendingen zijn nu nog niet bekend.

Irene Elsevier

NIEUWS UIT ONS AARTSBISDOM

DIAKEN PAULUS TILMA VREUGDEBODE VOOR AARTSBISDOM

Slechts dertig mensen in de kerkbanken en mondkapjes met het logo van de priesteropleiding: de diakenwijding van Paulus Tilma op 7 november in de Utrechtse st. Catharinakathedraal kende bijzondere omstandigheden. Aan het eind richtte Tilma zich dan ook tot de mensen thuis die via de livestream meekeken: "het doet me heel goed dat zoveel mensen verbonden zijn en meeleven met deze bijzondere dag. Het is een vreugdevolle dag. U moet zelf de taart verzorgen en de koffie zetten, maar toch het mag feest zijn, bij ieder van u."

Voor het volledig verslag van de diaken wijding, lees verder op <https://www.ariensinstituut.nl/diaken-paulus-tilma-vreugdebode-voor-aartsbisdom/>

De priesterwijding van diaken Paulus Tilma is op zaterdag 5 juni 2021.

KARDINAAL EIJK ROEPT OP TOT STEUN AAN ADVENTSACTIE

ADVENTSACTIE

EEN CAMPAGNE VAN VASTENACTIE

De campagne van Adventsactie staat dit jaar in het teken van voedselzekerheid. Kardinaal Eijk stuurde op 11 november een brief naar de priesters, diakens, pastoraal werkers en diaconaal assistenten in het Aartsbisdom Utrecht en riep op tot steun aan de actie. "Advent is de periode van verwachting, van uitzien naar een nieuw begin, naar God die in Zijn Zoon voor ons mens is geworden. Een periode van hoop. Juist in deze tijd willen we met de Adventsactie deze hoop ook doorgeven. Ik hoop dan ook van harte dat u de Adventsactie actief wilt ondersteunen."

De Stichting Bisschoppelijke Vastenactie voert de Adventscampagne jaarlijks uit, samen met honderden vrijwilligers uit de parochies, zo schrijft de kardinaal. "Ik zou het zeer waarderen als u de komende adventstijd de Adventsactie onder de aandacht wilt brengen in uw parochie(s). Zeker nu eerder dit jaar de jaarlijkse Vastenactiecampagne vanwege de coronamaatregelen in veel parochies helaas moest worden afgelast, wil ik u vragen om de vrijwilligers in uw parochie extra te motiveren voor de Adventsactie. Op deze manier kunnen we onze solidariteit met mensen ver weg ook in deze moeilijke periode concreet gestalte blijven geven. Juist de kwetsbare gemeenschappen worden onevenredig hard getroffen door de

coronapandemie. Zij hebben onze hulp extra hard nodig."

Voor steun aan Adventsactie, meer informatie over de projecten en diverse materialen: www.adventsactie.nl

Lees verder op <https://www.aartsbisdom.nl/kardinaal-eijk-roept-op-tot-steun-aan-adventsactie/>

HEILIGEN

Albericus (ook Albricus) van Utrecht osb, Nederland; 4e bisschop; † **784**.
Feest 14 & 27 november.

Volgens de een zou hij afkomstig zijn uit de Engelse plaats York; anderen houden vol, dat hij van Frankische adel was en als hoveling verbleef aan het hof van Karel de Grote (†814; feest 28 januari). Hoe dan ook, op een goed moment trad hij in bij de benedictijnen en stond aan het hoofd van het St-Martinusklooster in Keulen. In 777 werd hij in Keulen tot bisschop van Utrecht gewijd, als opvolger van zijn oom Sint Gregorius († ca 775; feest 26 augustus). Dat de wijding in Keulen gebeurde, mag ons verbazen. Op dat moment was Keulen nog geen aartsbisdom. En enkele jaren tevoren had Bonifatius († 754; feest 5 juni) ervoor gevochten om Utrecht uit de invloedssfeer van Keulen te houden.

Albericus was het die naast andere priesters Sint Ludger († 809; feest 26 maart) erop uit stuurde: eerst naar Deventer om daar zowel het werk als de kerk van Lebuïnus († ca 780; feest 12 november) weer op te bouwen, en vervolgens naar de Groninger gouwen, waar Bonifatius zo'n dertig jaar eerder was vermoord. Hij was een vriend van Karel de Grote's leermeester en raadsman, de monnik Alcuinus († 804; feest 19 mei).

Legende

Volgens de legende zou Karel de Grote († 814; feest 28 januari) eens zijn bisdom hebben behoed voor de ondergang. Als tegenprestatie beloofde Albericus voor hem een slot te bouwen. In een paar weken was het werk geklaard. Hij voorspelde Karel, dat het slot even veel jaren zou standhouden, als de bouw ervan dagen had geduurd. Dat zou de verklaring zijn van de bouw en verwoesting van het Valkhof te Nijmegen.

Albericus stierf in 784, het jaar waarin Ludger vanuit Dokkum moest vluchten voor de gewelddadige opstand van de toen nog niet bekeerde Sakser Widukind († ca 807; feest 7 januari). Men is niet zeker van Albericus' sterfdag: gegeven worden 14 november en 21 augustus. Hij zou begraven zijn in de St-Salvatorkerk te Utrecht. Thans wordt algemeen aangenomen, dat zijn stoffelijk overschot in de kloosterkerk van Susteren terecht is gekomen.

Radboud (ook Radbod, Radbodus, Ratbod of Redbad) van Utrecht osb, Nederland; 14e bisschop van Utrecht; † **917. Feest 29 november.**

Hij is rond 850 geboren in het Zuid-Franse plaatsje Lomagne in het district Gascogne aan de voet van de Pyreneeën. Op ongeveer tienjarige leeftijd werd hij naar de kloosterschool van Keulen gestuurd voor zijn opleiding; de broer van zijn vader Gunthar was daar aartsbisschop. Maar toen deze in 863 in opspraak raakte en door de paus in de ban werd gedaan, omdat hij het onwettig huwelijk van Lotharius II van Neder-Lotharingen had ingezegend, verhuisde Radboud naar de kloosterschool van Parijs. Daar stond op dat moment Manno uit Stavoren aan het hoofd: iemand die net als Radboud Fries bloed in de aderen had.

Nadat hij eerst in dienst had gestaan van een abt Hugo, was hijzelf abt geworden te Tours. Van daaruit werd hij in 900 tot bisschop van Utrecht benoemd. Zelf schrijft hij in zijn kroniek: "In hetzelfde jaar zijn Folco, metropolitaan van Reims, en koning Zwentibold vermoord. Weinige dagen tevoren ben ik, zondaar Radboud, ingeschreven onder de bedienaren van de Utrechtse kerk. Moge ik eens met hen de eeuwige vreugde genieten." Omdat de bisschopsstad nog bezet werd door de Noormannen, koos hij Deventer als standplaats. De door Lebuïnus gebouwde Mariakerk stond er nog overeind.

Hij ijverde met grote kracht voor de wederopbouw van kerken en kloosters, alsmede voor de verdieping van geloof en wetenschap onder de kerkelijke bedienaren. Na verloop van tijd nam hij zijn intrek in Utrecht. Hij werd niet hartelijk ontvangen. Het verhaal wil dat er op dat moment velen werden getroffen door de pest en stierven. Hoe dit zij, het zegt in ieder geval iets van de vijandige stemming, die geheerst moet hebben onder de aanwezigen.

Tegen het einde van zijn leven trok hij zich weer terug te Deventer. Hij stierf te Ootmarsum en werd bijgezet in de St-Lebuïnuskerk van Deventer.

Tijdens de troebelen van de Reformatie in 1578 hebben trouwe gelovigen zijn relieken weten te redden; ze raakten verspreid over de kerken van Boerhaar, Deventer, Nijmegen en Utrecht. Hij is patroon van het RK Hoger en Universitair Onderwijs en van de Sint-Radboudstichting in Nijmegen. Hij wordt afgebeeld als bisschop (staf, mijter, tabberd).

Jan van Ruusbroec (ook van Ruysbroek), Brussel, België; mysticus; †
1381. Feest 2 december.

Jan van Ruusbroec wordt geboren in 1293 in het plaatsje Ruisbroek, amper tien kilometer ten zuiden van Brussel. Op zijn veertiende verlaat hij zijn moeder en trekt in bij zijn oom Hincart, die kanunnik is aan de kerk van Sint Goedele in Brussel. Hij volgt de Latijnse school en studeert voor priester. Hij ontvangt de priesterwijding op vierentwintigjarige leeftijd. Vijfentwintig jaar lang is hij als kapelaan verbonden aan de St-Goedelekerk. Reeds in die tijd van actief pastoraat schrijft hij zijn belangrijkste mystieke werken, die door latere copiïsten voorzien worden van poëtische titels als 'Dat rike der ghelieven' (= 'Het Rijk van de minnende Zielen'), 'Die cierheit der gheesteliker brulocht' (= 'Sieraad van de geestelijke bruiloft') en 'Vanden blinckenden steen' (= De blinkende Steen'). Men neemt

aan dat zijn geschriften bedoeld waren om religieuze vrouwen te ondersteunen en te gidsen in hun gebedsleven.

Op zijn vijftigste trekt hij zich met oom Hincart en een andere kanunnik, Coudenberg, terug naar landgoed Groenendaal in het uitgestrekte Zoniënwoud ten zuiden van Brussel. Hertog Jan III schenkt hun een sober jachthuis. Daar leven ze het leven van kluizenaars, elk in een eigen kluis. Ze komen dagelijks bijeen in de door hen zelf gebouwde centrale kapel voor het getijdengebed. Hun uitstraling zorgt ervoor dat anderen zich aansluiten. Stilaan groeien ze uit tot een heuse gemeenschap. De bisschop van Kamerijk komt met een officiële erkenning en vanaf dat moment zijn ze kanunniken die leven volgens de regel van Augustinus. Jan wordt tot overste, prior, benoemd. Oom Hincart is intussen overleden. Hoewel dus kloosterlingen, staat hun verblijf open voor de talrijke gasten. Een van hen was Geert Groote, die mede geïnspireerd door deze mannen in de Noordelijke Nederlanden de Moderne Devotie op gang zal brengen.

Lees verder op [deze site](#)

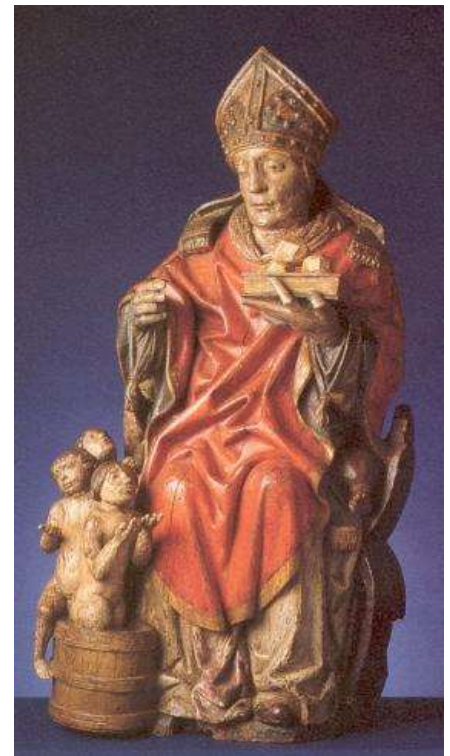
Nicolaas van Myra Klein-Azië bisschop; † ca 350. Feest 6 december.

Geschiedenis

Nicolaas moet geboren zijn rond 280 in de Griekse stad Patras. Volgens de overlevering was hij bisschop van Myra in de eerste helft van de 4e eeuw. Historisch gesproken is er over hem nagenoeg niets bekend. Des te meer weten de legendes over hem te vertellen.

Kindheidsverhalen

Nicolaas was afkomstig uit de stad Patara in Lycië (Klein-Azië). Zijn ouders waren rijk en vroom. Ze hebben hun kind dan ook met gebeden van God afgesmeekt. Zijn vader heette Epiphanes, zijn moeder Johanna. Toen zijn ouders hem kregen, waren ze in de bloei van hun leven. Maar vanaf dat moment zagen zij verder af van elk lichamelijk contact. Reeds op de dag van zijn geboorte ging de kleine Nicolaas - toen hij in bad werd gedaan - uit eigen beweging rechtop in het badje staan. Als baby dronk hij elke dag op de vaste tijden de moedermelk. Maar niet op woensdag en vrijdag. Dan dronk hij alleen 's avonds. Deze gewoonte om te vasten heeft hij zijn hele verdere leven volgehouden. In zijn jeugd ging hij vaak naar de kerk. Hij probeerde alle stukken uit de Heilige Schrift die hij er hoorde, te onthouden.

Nicolaas-Legende: Drie Meisjes

Bij de dood van zijn ouders werd hij schatrijk. Nu zocht hij een manier om zijn rijkdommen goed te besteden. Niet om bij de mensen gezien te worden, maar om God te eren. Eén van zijn burens, die van goede huize kwam, was straatarm geworden. Hij zag nog maar één mogelijkheid om zichzelf en zijn drie dochters in leven te houden: namelijk zijn dochters als prostitué te laten werken. Toen Nicolaas dat vernam, was hij vol afschuw over zo'n wandaad. Hij wikkelde een klomp goud in een doek en gooide die 's nachts door het raam bij die buurman naar binnen. Vervolgens nam hij ijlings de benen. Niemand had hem gezien. Toen de man de volgende morgen opstond, vond hij de klomp goud. Hij dankte God en begon onmiddellijk alles in orde te maken voor het huwelijk van zijn oudste dochter.

Enige tijd later schonk onze dienaar Gods op diezelfde manier weer een klomp goud. Toen de buurman die vond, jubelde hij het uit. Nu nam hij zich voor verder wakker te blijven. Zo wilde hij erachter komen wie hem op deze manier uit de armoede hielp. Welnu, een paar dagen later zeilde er weer een klomp naar binnen. Deze was wel twee keer zo groot als de vorige en maakte dus nog al wat leven, toen hij op de grond terecht kwam. Dat hoorde die buurman. Hij zette prompt de achtervolging in. Maar Nicolaas was er vliegensvlug vandoor gegaan. De buurman smeekte de wegrennende gestalte vóór hem te blijven staan. Hij wou zo graag zijn gezicht even zien. Hij liep zo

hard dat hij uiteindelijk de jongeman toch inhaalde... en herkende. Hij wierp zich voor hem neer en maakte zelfs aanstalten om zijn voeten te gaan kussen. Maar Nicolaas weerde zijn dankbetuigingen af. Hij eiste alleen maar dat hij tot aan zijn dood het geheim zou bewaren van de vriendendienst die hij hem bewezen had.

Nicolaas stilt storm

Hij heeft zich later geheel aan God gegeven. Zo reisde hij naar Palestina om de heilige plaatsen te bezoeken. En vereerde ze. Tijdens die bedevaartstocht vertrok hij per schip bij heldere hemel en kalme zee. Maar hij voorspelde de zeelui, dat er noodweer zou komen. En het kwam. Al heel gauw. Allen zagen zich plotseling in levensgevaar. Maar hij begon te bidden. En het hield wonderwel op.

Nicolaas wordt bisschop

Op de terugweg naar huis werden deze bewijzen van zijn bijzondere heiligheid overal bekend. Hij kwam nu - en dat was een ingeving van God - in Myra aan, de hoofdstad van Lycië (in het zuidwesten van het huidige Turkije): juist in de tijd, dat de bisschop van die stad gestorven was, en de bisschoppen uit de omgeving bijeen waren om te overleggen, wie hier opvolger moest worden. Er zat een bisschop tussen die veel gezag had. Als die iets van mening was, meenden zijn collega's dat ook. Deze bisschop had alle anderen opgedragen om te vasten en te bidden. 's Nachts echter hoorde hij een stem, die hem zei, dat hij de volgende ochtend bij de kerk moest gaan staan, en de eerste de beste tot bisschop moest wijden, die Nicolaas bleek te heten. Meteen bracht hij deze opdracht aan de andere bisschoppen over. Zo begaf hij zich naar de kerk en vatte er post bij de deur.

Het wonder wilde, dat Nicolaas - door God gezonden - al voor dag en dauw naar de kerk ging. Toen hij naar binnen stapte, kwam de bisschop op hem af, want die dacht: "Ik zal eens even vragen naar zijn naam." Argeloos als een duif boog hij het hoofd en zei: "Nicolaas, dienaar van Uwe heiligheid." Toen hebben ze hem daar bij de deur vastgegrepen en met algemene stemmen meteen maar als bisschop geïnstalleerd. Ze bekleedden hem met schitterende sieraden en troonden hem op de bisschopszetel. Ondanks alle eerbetuigingen bewaarde hij altijd zijn oude nederigheid en zijn serieuze levenswandel. Hij bracht de nacht steeds in gebed door. Hij geselde zijn lichaam en je zag hem nooit in gezelschap van vrouwen. Hij ontving je eenvoudig, stond je doeltreffend te woord, gaf je ijverige goede raad en strenge berispingen.

Er is een kroniek die zegt, dat Sint Nicolaas ook deelnam aan het beroemde Concilie van Nicea, in 325. Voor Nicolaas-legenden, lees verder op [deze site](#)

BEZINNING

Helaas zien we God niet – hoewel Hij toch in ons tegenwoordig is. Hoewel we door het geloof weten dat God er is, vergeten we het toch vaak genoeg omdat we Hem niet met onze ogen zien. We gedragen ons dan als was God ver van ons weg. Als we niet denken aan wat we weten, is het net alsof we het niet wisten.

David besepte het wél toen hij uitriep: 'Klom ik op naar de hemel – u tref ik daar aan, lag ik neer in het dodenrijk – u bent daar (Psalm 139,8). En zo moeten we ook verstaan wat Jacob zegt als hij de 'hemelladder' ziet: 'Dit is zeker, op deze plaats is de Heer aanwezig. Dat besepte ik niet... Wat een ontzagwekkende plaats is dit' (Genesis 28,16-17). Hij had er niet aan gedacht. Als we gaan bidden, moeten we dus zeggen met heel ons hart, en ook tegen ons hart: 'God is hier'.

Franciscus van Sales, *Inleiding in het devote leven*.

AFSLUITER

